

Bướm lười biếng và Kiến chăm chỉ

sachthieunhimienphi.com

Let's Read

The Asia Foundation

Một ngày nọ, kiến đang chăm chỉ đưa một mẩu bánh vào ngôi nhà hốc cây của mình. Đúng lúc đó, Bướm đang ngồi trên lá cây nhìn xuống kiến.

’Ô, cái gì thế nhỉ?’ Bướm rất tò mò về việc mà kiến đang làm. Bướm không kiềm được sự tò mò nên đã gọi kiến và nói: ’Kiến à, kiến à! Đang làm gì vậy? Hãy chơi cùng tớ nào!’ ’Bướm à, chào bạn. Tớ cũng muốn

chơi lắm, nhưng bây giờ thì không được. Sắp tới mùa mưa rồi, trước đó tớ phải gom thật nhiều đồ ăn mới được.’ Kiến vừa thở hổn hển vừa đáp lại lời Bướm.

’Kiến à, chỗ này nhiều đồ ăn như thế này sao cậu vẫn phải chăm chỉ làm việc như vậy? Nhìn đằng kia xem, cậu có nhìn thấy những người bạn của tớ ở cánh đồng cỏ đằng kia không?’ Bướm chỉ về phía cánh đồng nơi có những người bạn của mình.

’Kia là ai vậy?’ Ừ, Cào Cào, bạn của tớ đó. Bạn ấy chẳng có lo lắng gì cả. Bạn ấy nói có rất nhiều cái ăn ở chỗ này chỗ kia nên không cần làm

gì cũng được. Cào Cào còn hát rất giỏi, bạn ấy luôn làm cho tớ vui. Chỉ cần có bạn ấy thì sẽ không có việc gì bất hạnh xảy ra với tớ cả.’ Bướm khệnh khạng nói.

’À, vậy à... ...’ Dù vậy kiến vẫn làm việc của mình. ’Kiến à, thử nghĩ xem. Tớ chỉ hát hò mỗi ngày nhưng vẫn có nhiều cái ăn và không có lo lắng gì cả. Nhưng bạn thì sao...Hãy vui chơi đi.’ Bướm cười nhạo kiến. Kiến cúi đầu

trước lời nói của Bướm. 'Nếu muốn gom đủ đồ cho gia đình tớ ăn vào mùa mưa thì bây giờ tớ phải chăm chỉ làm việc mới được. Tớ cũng muốn được vui chơi như bạn chứ...' Kiến mếu máo nói. Và cứ như vậy từng ngày từng ngày, kiến chăm chỉ làm việc không ngừng nghỉ để gom đồ ăn cho cả gia đình. Một mẩu, hai mẩu, ba mẩu... ... Từng mẩu từng mẩu bánh được Kiến gom

góp đưa vào ngôi nhà hốc cây của mình.

’Một, hai, ba, bốn...Bây giờ chỉ cần gom thêm hai miếng nữa thôi là được. Ôi, mệt quá. Cố gắng thêm chút nữa thôi nào!

Chỉ cần mình chăm chỉ hơn một chút thôi là gia đình mình tất cả sẽ có thể sống hạnh phúc.’

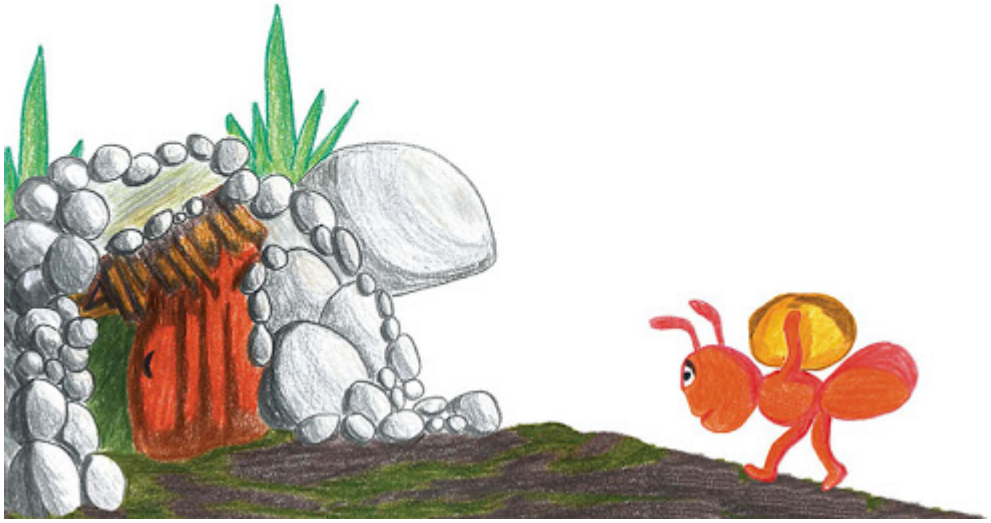
Kiến cố gượng sức và tự nói với bản thân.

Ngày hôm sau Bướm cũng vẫn chỉ vui chơi mà không lo lắng gì. 'Là lá la, là lá la...Một buổi sáng tốt lành. Nà ná na, nà ná na...Bầu trời trong xanh.' Bướm vui vẻ hát. 'Hôm nay quả là một ngày đẹp trời! Đi ăn sáng thôi!' Bướm hút mật ngon lành trong hoa để ăn. Và rồi đang ăn thì gặp Cào Cào. 'Cào Cào à, chúc bạn một buổi sáng tốt lành! Hôm nay chúng ta sẽ chơi gì nhỉ?' Bướm và Cào

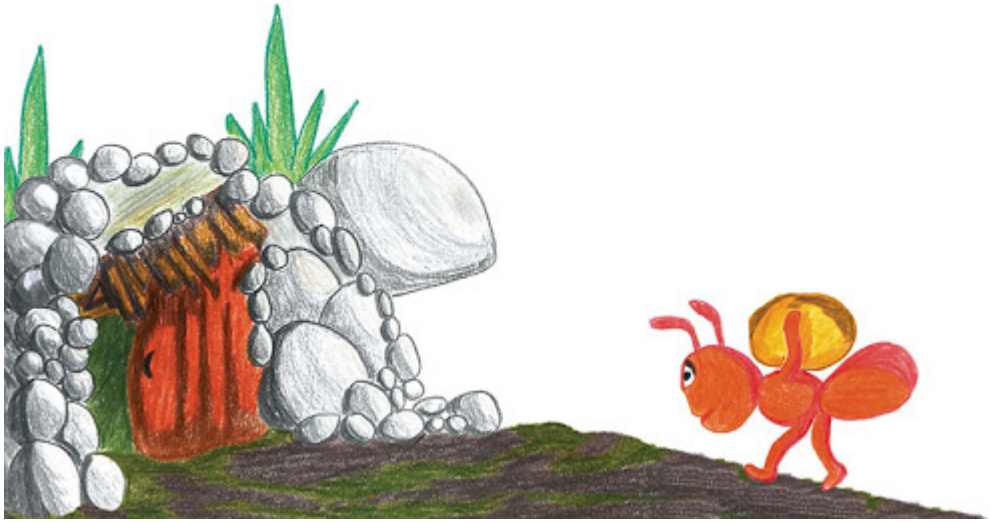
Cào vui vẻ chơi suốt cả ngày.

Bướm và Cào Cào đang đi hết chỗ này chỗ kia chơi đùa thì vô tình nhìn thấy kiến đang đội một gánh đồ nặng đi ngang qua. ’Cào Cào à, nhìn bạn kiến đằng kia xem. Bạn ấy làm việc hàng ngày mà không nghỉ một ngày nào cả, dù cho là đồ ăn có nhiều như thế này đi chăng nữa!’ Bướm cười nhạo kiến và nói với Cào Cào. ’Đúng thật! Kiến làm việc như đồ ngốc vậy!’ Cào Cào cũng

cười và đáp lại.

Một tuần sau, mưa bắt đầu rơi. Và cùng với mưa, bão đổ về khiến cả thế giới chìm trong biển nước. Trong tiết trời như vậy, nếu đi ra ngoài sẽ bị nước cuốn trôi nên không có bất cứ động vật cũng như côn trùng nào có thể ra ngoài để tìm kiếm đồ ăn được.' Thật may mắn, Kiến và gia đình mình đã được nghỉ ngơi một cách an toàn thoải mái trong ngôi nhà hốc cây của mình.

Trong ngôi nhà của gia đình kiến đầy ắp thức ăn đã được chuẩn bị sẵn nên không cần phải ra ngoài, nơi mưa gió dồn dập và tràn ngập nước.

Đúng lúc đó, một cơn gió mạnh thổi qua khiến cửa sổ nhà kiến mở toang.

Kiến đứng dậy và định đóng cửa sổ lại thì bỗng giật mình. Ngoài cửa sổ Bướm và Cào Cào vừa đội mưa vừa đang đi đi lại lại khắp nơi.

’Này, Bướm ơi, Cào Cào ơi! Mưa gió như vậy mà các bạn đi đâu vậy? Nguy hiểm lắm, mau về nhà đi!’ Kiến lớn tiếng gọi. ’Kiến ơi, chúng tớ đói quá nên đang đi kiếm cái ăn.’ Bướm vừa run rẩy vừa nói. ’Không được! Bướm à, mau về nhà đi! Bây giờ rất nguy hiểm!’ Kiến lớn tiếng đáp lại. Nhưng Bướm và Cào Cào để tìm cái ăn vẫn phải đi lại bên ngoài.

’Á, giúp với! Cứu với!’ Bướm và Cào Cào đi dưới mưa để tìm thức ăn và cuối cùng đã bị rơi xuống nước. ’Bướm ơi! Cào Cào ơi!’ Kiến tuy muốn giúp Bướm và Cào Cào nhưng đã không thể đi ra ngòai được. Vì khắp làng đang ngập tràn trong nước nên rất nguy hiểm. Vừa lúc đó, hai chú chim đói bụng bay qua nhìn thấy Bướm và Cào Cào đang cố vùng vẫy trên mặt nước đã nhanh

chóng bắt lấy chúng và nuốt chửng.

’Ôi không, Bướm ơi! Cào Cào ơi! Bướm và Cào Cào đáng thương ơi’ Kiến buông lời thương tiếc. Đúng lúc đó, kiến nhớ ra lời mà ông của kiến hay nói với mình lúc nhỏ. ’Nếu không chuẩn bị cho ngày mai thì sẽ không có ngày mai. Vì vậy, cháu hãy luôn sống chăm chỉ nhé.’ Kiến nhắm hai mắt lại và cầu nguyện cho Bướm và

Cào Cào.

'Nếu không chuẩn bị cho ngày mai thì sẽ không có ngày mai.' Câu nói đó là câu nói mà những đứa trẻ ở Philippine thường xuyên được nghe. Trong những tục ngữ của Philippine có một câu nói rằng: 'Kapag may isinuksok, may madudukot.' Câu nói này có ý nghĩa giống với một tục ngữ của Hàn Quốc là: 'Những kẻ không chuẩn bị vào mùa hè thì sẽ không có

mùa đông’. Tức là ’Hữu bị vô hoạn’. Vì vậy nếu thường xuyên cho trẻ em nghe câu nói ’Nếu không chuẩn bị cho ngày mai thì sẽ không có ngày mai’ thì sẽ ngày càng có nhiều đứa trẻ biết chuẩn bị trước cho tương lai của mình.

□□□ □□□ □□ □ | □□□ □□

□□ □□ □□□ □, □□, □□, □□□□□, □□□□ □□ □□ □□□□ □□ □□□□□ □. □□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□ □ □ □□□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□□ □□□□. □□□□□, □□□□□□, □□□□ □□, □□□ □□□ □□□□ □□□ □□□ □ □ □□□□□ □□ □□ □□□□. ‘2018 □ □□, □□□ □□□□ □□□’(□□□ □□)□ □□, □□□ □□□ □□□ □ □ □□ □□□ □□□ □□□□ ‘□□□ □□’ □□□□ □□□ □ □□ □□ □□□□.

Tôi rất kính trọng tất cả các bạn, những người đã cùng nhau viết nên những tác phẩm tuyệt vời thông qua dự án viết truyện thiếu nhi ‘Đa Giá Trị Cùng Với Nhau’ lần này. Bởi vì tất cả những người tham gia vào dự án này đều là những người mẹ phải chăm sóc con nhỏ, chăm sóc gia đình, phụng dưỡng bố mẹ già, đi làm v.v nhưng vẫn cố gắng đến cùng để hoàn thành tác

phẩm. Hơn nữa họ đã phải vất vả rất nhiều do phải viết bằng tiếng Hàn, ngôn ngữ mà họ vẫn chưa thành thạo.

Thế nhưng, việc viết được một bài viết nó có một sức mạnh đến ngạc nhiên không thể so sánh được với trăm lần lời nói. Sức mạnh thể hiện một cách rõ ràng suy nghĩ và tâm tư của bản thân. Sức mạnh để giao tiếp tinh tế hơn với người khác. Sức mạnh để có thể giáo

dục cho con cái của bạn một cách tốt đẹp hơn. Nó mang sức mạnh như thế đó. Trong tương lai, tôi cũng mong muốn rằng dự án này sẽ được thiết lập một cách chặt chẽ bền vững hơn nữa để trở thành một dự án mang lại niềm tự hào và ước mơ cho nhiều phụ nữ di trú, cho các gia đình của họ Nhà văn, Noo Kyong Sil

서울특별시 SEOUL METROPOLITAN GOVERNMENT

The Asia Foundation
Improving Lives, Expanding Opportunities

MoneyGram Foundation

□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□
□□□, □□□□□□□ □□□□□□□.

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read! is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia. booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story
□□□ □□□ □□□□ □□, Released under CC BY-NC 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY-NC 4.0.

For full terms of use and attribution, http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

Contributing translators: Nasema Zeerak